

ikke skulde lykkes dem at samarbejde. Hvis ikke de politiske Hensyn, hvis ikke Forholdet til Ministeriet for de Herrer af Høire skulde spille en saa stor Rolle, at det forhindrer dem i at behandle Sagen rent saglig, saa tror jeg ikke, at der er saa store Modsetninger, at man ikke kunde komme til et Resultat. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde gaa med til en Nedgang, fordi Statskassen ikke kunde taale en Nedgang i Statsindtægterne, og det var ogsaa den ærede Finansministers Standpunkt. I den ærede Ministers Mund lyder det ganske mærkværdigt. Naar vi erindre, hvilke Udgifter han i de senere Aar har foretaget for Statskassens Regning, saa forekommer det mig høist aparte, at han stadig taler om, at Statskassen ikke kan taale Nedgang i Indtægterne. Til en saa nyttig Institution som Væbnerne er der anvendt 1 Million Kroner om Aaret, det kunde Statskassen taale, men en Nedgang i Toldindtægterne af en Million, en Lettelse af Befolkningens Byrder paa de almindelige Livsforhold og Sigt, det kan Statskassen ikke taale. Fæstningsanlæg imod den ene Del af Repræsentationens bestemt udtalte Billie, det kan Statskassen taale, men en Nedsettelse, som kan komme Befolkningen økonomisk til Gode, det kan Statskassen ikke taale. Jeg forstaar ikke det Resonnement, men den ærede Minister er mig saa lidt uforstaaelig, saa det undrer mig ikke. Smidlertid vil jeg ønske, at vi hurtigt mulig kunde komme til at forhandle Sagen i et Udvalg, thi skal der gjøres Noget, maa der ikke spildes Tid, saa maa Udvalget prøve paa, om vi skulde kunne enes om et Forslag, der rent saglig behandler denne Sag, søgte at komme alle de berettigede Krav imøde, der ere reiste i den senere Tid. Jeg beklager ligesom det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds den uundværlige Afbrudelse; men hvorledes Ministeren kan beklage det, forstaar jeg ikke; thi det var jo ham selv, der fremtalte Afbruddet, og at den blev saa lang, som den blev, er der jo ingen Andre end Ministeren, der har Ansvaret for. Hvis virkelig Ministeren beklagede det og ønskede Afbruddet saa kort som mulig, saa laa det jo i hans egen Haand at gjøre den saa kort, som han kunde ønske det. For Folkethinget tror jeg ikke, der er Andet at gjøre, end at vi uden at spille Tiden med lange Forhandlinger om de Spørgsmaal, der have ligget Ministeren og Thinget imellem — en Forhandling, der kun kan være ørtesløs — søger at naae saa hurtig som muligt til praktisk Forhandling i et Udvalg for der at prøve, om det dog ikke skulde kunne lykkes uden politi-

iske Hensyn at faae ærede Herrer fra Høires Side til sammen med os af Venstre at arbejde paa et Toldlovsforslag, der kunde komme frem til Drøftelse i Enkeltighederne for Thinget.

Sage: Jeg har kun begjæret Ordet lige overfor den sidste ærede Talers Forjøg paa at ville konstatere, at det, at man ikke vil gaa til betydelige Nedsettelser i Toldindtægterne, kun kan skyldes politiske Motiver. Det forekommer mig fuldstændig urimeligt, naar man taler om en saglig Forhandling af det store, vigtige Toldspørgsmaal, at sætte det i direkte Forbindelse med, om Statskassen faar en større eller mindre Indtægt, det er et helt andet Spørgsmaal. De saglige Grunde maa søges paa et helt andet Omraade, om man er mere eller mindre protektionistisk eller frihandelsvenlig, om man mere sigter paa Omsetninger til den ene eller den anden Side, alle den Slags Spørgsmaal er det, man maa kalde de saglige Spørgsmaal, der ligge for ved en Toldreform; hvorledes man mener, at Byrden fordeler sig paa de enkelte Klasser i Befolkningen, alt det er saglige Grunde, men det, om Statsindtægten skal være 4 Millioner større eller mindre, end den er i Dødblikket, har albeles Intet med det Saglige at gjøre, og jeg for mit Vedkommende er stemt for meget inarere at lade Statskassen faae en Indtægt af mindst 4 Millioner Kroner mere, end den har i dette Dødblik, og det kan jeg sige uden i ringeste Maaede at tage politiske Hensyn, som har noget at gjøre med den politiske Situation (Schjøth: Fæstningen!) Ganske vist betragter jeg det som en national Pligt at besejre Kjøbenhavn, og selvfølgelig maa jeg af den Grund ønske betydelige Statsindtægter, det ærede Medlem ønsker formentlig en hel Mængde gode Ting i andre Retninger, og i det Diemed maa han ønske en betydelig forøget Indtægt. Meningen kan jo dog ikke være at holde Landet nødtigt paa samme Standpunkt, som det har været i en Menneskealder. Det ærede Medlems Baadstand, at det, at man ikke vil gaa til Nedgang i Statsindtægterne, skal skyldes politiske Grunde, benægter jeg, det skyldes udelukkende saglige Grunde. Jeg ønsker Reformen paa et saadant Grundlag, som Landets økonomiske Udvikling kan være tjent med, og at man selvfølgelig lige overfor sin personlige Opfattelse af, om de Reformen, der kræves, ere nyttige og nødvendige for Landet, derefter maa tage sin Stilling, om man vil have en større eller mindre samlet Indtægt, det følger af sig selv, men har